

LAK-HATÁS

Hogy ne cseszd el
Radar Alatt
Vámpír Rosé
Régiótalálkozó
Legyen a Karácsony is
fenntartható
Filmajánló
Hallgatói Vezetők Kollégiuma

www.fekosz.hu

TARTALOMJEGYZÉK

AVAGY MIRŐL OLVASHATSZ EBBEN AZ ÚJSÁGBAN

Köszöntő	1. oldal
Rendezvényeink – Hallgatói Vezetők Kollégiuma	2. oldal
Rendezvényeink – Savaria, új hely, új élmények	4. oldal
Mit nézzünk meg ma este?	6. oldal
Zöld sarok – Legyen a Karácsony is fenntartható!	8. oldal
Hogy ne cseszd el? – Receptek még kezdőknek is	9. oldal
Rendezvényeink	11. oldal
Radar Alatt	12. oldal
Vámpír Rosé	14. oldal

KÖSZÖNTŐ

Kedves Olvasó!

A Felsőoktatási Kollégiumok Országos Szövetségének nevében fogadd szeretettel a mi karácsonyi ajándékunkat, a Lak – Hatás idei utolsó számát.

Áldott, békés Karácsonyt és sikerekben gazdag Boldog Új Évet kívánunk!

RENDEZVÉNYEINK

A Földes Ferenc Kollégiumban vendégeskedtünk

„Rendben, de mégis mit kerestünk ott?” Felmerült benned az előbbi kérdés? Amennyiben igen, az azt jelenti, hogy te nem voltál ott velünk. Sebj, megpróbálom a kedvedért röviden összefoglalni a történeteket. És remélem, mire a beszámoló végére érsz, megszületik benned az elhatározás, hogy a következő HVK-t nem hagyod ki.

Újabb kérdés: „Mi a ménkű az a HVK?” Jelen esetben, pontosan az az esemény, ahol megtanultam, hogy ne használjak rövidítéseket, mert a hallgatóság (akiket, most ebben a helyzetben Te képviselsz, kedves Olvasó), nem fogja érteni azt, amiről beszélek és ezzel elveszíthetem a figyelmet. Ennek elkerülésére jöjjenek inkább a pontos koordináták:

Hallgatói Vezetők Kollégiuma
Budapest
Földes Ferenc Kollégium
2014. 10. 31.
35 fős hallgatóság
1 előadó
Prezentációs technikák
35 elismerően csodálkozó tekintet

Minden egyetemistának eljön az életében az a pont, amikor emberek elé kell kiállnia, és számot kell adnia valamiről, az ismereteiről. Így a 3. Hallgatói Vezetők Kollégiumának témája, mindenki számára nagyon hasznos lehet. Segítségünk Veszprémből érkezett Pusztai Ádám személyében, aki közel két órában nagyon sok mindenre megtanított minket. Például, hogy ne hadarjunk, hanem beszéljünk érthetően és megfelelő hangerővel, hogy pásztázzuk a tömeget, és hogy nem árt, ha szavahihetőek vagyunk. Megtudtuk – és tapasztaltuk –, hogy sokat számít, ha tudunk hatni a közönség érzelmeire, ha sztorizunk, ha ismétljük a kulcsszavakat. Különleges technikák, és többféle retorikai elem mellett szó esett a mondanivalónk logikai ívének kialakításáról és a vizuális elemek használatáról is.

A második körben nagyon jó volt látni, hogy milyen élénk beszélgetés alakul ki az ország különböző pontjairól (például Kecskemétről, Szegedről, Debrecenből, Gödöllőről, Budapestről, Sopronból) érkező kollégisták között. A téma a szponzorszerzési lehetőségek körül forgott. A résztvevők elég sokat tanulhattak egymástól, például, hogy hogyan érdemes nekilátni a keresésnek:

- a támogatandó esemény megrendezése előtt akár több hónappal érdemes elkezdni a szponzorok keresését, a nagyobb cégek sokszor akár egy évre előre tervezik az ilyen célú költségeiket
- támogató stílusának megfelelő öltözékben keressük fel az adott céget
- képzeljük magunkat a szponzor helyzetébe: Miért jó az neki, ha minket támogat?
- Olyan egységeket keressünk meg a kérésünkkel, amelyeknek a rendezvényünk látogatói adják a célközönségét

Amint láthatod, egy hasznos és jó hangulatú délutánt tudhatunk magunk után. Éppen ezért csak remélni tudom, hogy a következő rendezvényünkön már te is ott leszel, a jó hangulat, az érdekes programok, a kapcsolatépítés, vagy tapasztalatszerzés miatt!

Remélem, hamarosan találkozunk!

Emma

RENDEZVÉNYEINK

Savaria, új hely, új élmények

Mi folyik a FEKOSZ háza táján? - Az előző élménybeszámolón még meg sem száradt a tinta, mi pedig már megint a sárga kisbuszban ülünk a „Sofőrbácsival” – aki a történet végére, lelkes tagjává válik kis csapatunknak – és rójuk a kilométereket. Budapestig csendes a társaság, ami nem is csoda: egy rendes kollégista, nem kel fel, csak az órája előtt 20 perccel, az pedig távol van a reggel hétórai indulástól. A főváros felé közeledve, már valamennyire pótoltuk az alváshiányt, és közben mindenkinek felütötte a fejét a kérdés, hogy miként fog ide még 4 ember beszállni csomagostól, mikor a lábunknak is alig találunk helyet a padlón, nem hogy ülőhelyet!?

A Vezetőképzőn mindig beigazolódnak nagy igazságok!

Kicsi a világ. És tényleg, sosem tudhatod, hogy mikor mész Debrecenből, Szombathelyre egy miskolci középiskolából ismert évfolyamtársad hűgával!

Sok jó ember kis hely is... Azaz, egy 16 fős csomagtartó nélküli kisbuszban 16 utas, 16 csomag, 6 női táska, egy hegedű és egy kürt tokostól képes, kevés erőfeszítéssel ugyan, de jó hangulatban utazni több mint 200 kilométert.

A pálinka minden bajra gyógyír. És ha nincs baj, akkor minden bizonyosan közelebb hoz, és jó barátokká kovácsol titeket, mire az adott célhoz értek. Félreértés ne essék! Nem észvesztett védelemre buzdítom a társaságot, hanem hangulatoldásra!

Most akkor Vezetőképző? – Igen. A FEKOSZ életében a sokadik, Szombathelyében az első, az enyémben a negyedik. Érdekes, hogy egy ilyen hétvége alkalmával, milyen sajátos kapcsolatok születnek. Különböző helyekről érkezünk, egy évben háromszor-négyszer jövünk össze, de sosincs kínos feszengés, barátokként kezdünk el beszélgetni, mintha az a több hónappal ezelőtti utolsó találkozás, csak tegnap lett volna. Egy bizonyos szinten összeszokott a társaság, de mindig vannak újabb és újabb arcok, de nem kell aggódni, mindenkire hamar átragad a vezetőképző hangulata, és egyszer csak ezt veszed észre, hogy közel 60 emberből már szinte senki sem idegen. Azon gondolkodtam, lehet, egy kicsit vezetőképző függővé is válik az ember. Aki egyszer eljön, az nagyon várja a következőt.

Felgyorsul az idő? – Fogadni mernék, hogy igen! Csak most értünk ide és örültünk, hogy több szín közül választhatjuk ki az elmaradhatatlan pólót, miután szó szerint közelebb kerültünk egymáshoz Hari jóvoltából, és máris itt kóstolgatjuk a borokat a Bánya fedett teraszán. A jó hangulat elmaradhatatlan, de hiszen már a bőséges reggeli fölött nevetünk. Azután túl is vagyunk az első csoportfoglalkozáson, és már tudom is, hogy jövőre milyen hangulatoldó, ismerkedős programot készítek a gólyáknak. De már Attilával bogozgatjuk a tisztelet, hatalom és a felelősség fogalomkörét, mikor hirtelen visszacsöppenünk az óvodába, tanulunk a vezetői magatartásokról és megfejtjük a cipőboltos rejtélyét. Az utolsó este zshivaja konstatálja, hogy nem törte meg a társaságot, hogy 3 különböző helyen voltunk elszállásolva. Vasárnap reggelre mindenki egy kicsit elfáradt, de le a kalappal a szervezők és a trénernek, Attila, Jani és Stipi előtt! Megint egy felejthetetlen hétvégén vagyunk túl!

Mi a tanulság? – Egyetlen mondatban foglalnám össze. A FEKOSZ Vezetőképzői hatalmas élményt nyújtanak és megunhatatlanok!

Remélem, tavasszal veled is találkozom!

Emma

MIT NÉZZÜNK MEG MA ESTE?

Vészesen közelít 2014 karácsonya. Úton-útfélen ünnepi dalok, fényfüzérek vágják az arcunkba; ajándékozásra fel! A nagy ünnepi rohamok után viszont pihenni is jusson időnk, ha más nem, egy jó film erejéig. Mostani összeállításunkban igyekeztem valamilyen formában a szeretetre, az összetartásra helyezni a hangsúlyt, nem feltétlenül csak karácsonyi filmekkel.

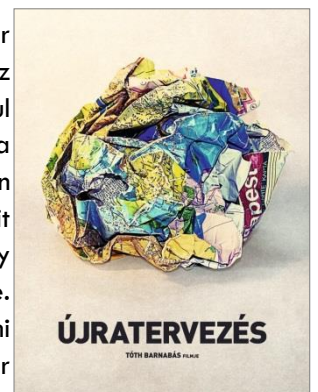
Lavina (Turist)

Ruben Östlund októberben bemutatott játékfilmje nagy visszhangot keltett és sok elismerést söpört be, így nagy esélyesként indulhat az Ida-val szemben a Cannes-i Filmfesztiválon. A svéd-dán-norvég koprodukció erőssége, hogy egy, az életből kiragadott, esetleges esetet dolgoz fel. Egy átlagos svéd család, két gyerekkel elutazik öt napra a francia Alpokba, ahol végre egymásra figyelhetnek. Egy ebéd során azonban egy óriási (mesterséges) lavina indul meg a hotel terasza felé, amire mindenki másképp reagál. A legtöbb ember siktva szalad el, köztük a családfő, ám az édesanyának esze ágában sincs otthagyni gyerekeit. Rövid időn belül kiderül, hogy a lavina nem érte el őket, senki sem sérült meg. Csakhogy ennek köszönhetően felborul a családi béke; a feleség nem képes feldolgozni, hogy férje magára hagyta a bajban, miközben a férj mindent tagad. Veszekedésüket a gyerekek is megsínylik, majd az egész egy nagy családi sírásba torkollik. A síparadicsomban töltött öt nap tökéletesen bemutatja, hogy hogyan képes valami feldúltni az idillt, majd hogyan küzd mindenki (a maga módján), hogy ismét helyre álljon a rend és végül milyen nyomokat hagynak az emberekben a történetek. A nagyszerű történetvezetésén kívül nem hagyhatom szó nélkül az elképesztően látványos képi világot és az izgalmas dramaturgiai vezetést sem. Mindennek fejében egy csipetnyi humor és némi svéd mentalitás teszi tökéletessé a filmet. Ha idén már csak egy filmet nézel meg, az mindenképp ez legyen!

Újratervezés

Az elmúlt hetekben-hónapokban egy szívszorító rövidfilm lepte el az internetet. Habár Tóth Barnabás alkotása 2012-ben látott napvilágot, a mai napig ugyanolyan erővel szól az emberekhez. Pogány Judit és Kovács Zsolt alakításában egy idős házaspár története tárul elénk; egy locsi-fecsi, tudálékos asszonyé és egy csendben tűrő, néha morgoló férfié. Ez a film is nagyszerű példa arra, hogy nincs szükség 90 percre, hogy megmutassunk valami igazán szívbemarkolót. A rendezőnek mindössze 12 perc is elegendő volt valami olyat alkotni, amit senki nem hagy szó nélkül, ami egyetlen szemet sem hagy szárazon. A kisfilm fő erénye, hogy nagyon letisztult a képi és dramaturgiai világa, egyetlen felesleges mozzanat sincs benne. Nagyon finoman és érzékletesen mutatja meg a lényegét: sosem értékeli elégé azt, ami van. Csak akkor jövünk rá, hogy mennyire fontos volt, amikor már nincs. Akkor viszont már késő...

A Grincs (How the Grinch Stole Christmas)

Végezetül egy igazi karácsonyi film, amit már biztos mindenki ezerszer látott, de sosem lehet megunni, úgyhogy nézzétek meg ezeregyedjére is! Aki még nem látta volna, azért nézze meg! Egy aranyos családi film (de kettesben, sőt egyedül is nézhető) a karácsonyról, Whoville-ben, egy mesebeli kis városkában. Itt lakik a Who család és hozzájuk hasonló fura lényecskék, nagy hegyes füllel és fura szőrzettel. Whoville hegyén lakik a Grincs (**Jim Carrey**) is, egy nagy zöld, csúnya, szőrös lény, aki a helyiekkel ellentétben utálja a karácsonyt és idén eldönti, hogy ellopja az egészet. Ellopja a fát, a díszeket, az ajándékokat, a karácsonyi dalokat, mindent. Hogy meglágyul-e a szőrös szörny szíve az ünnepek során és hogyan végződik az egyébként rengeteg humorral átítatott film, győződjön meg róla mindenki maga. Akinek eddig még nem volt karácsonyi hangulata, ettől biztosan megjön!

Kellemes ünnepeket és boldog új évet kívánok!

Besenyei Csilla

LEGYEN A KARÁCSONY IS FENNTARTHATÓ!

A karácsony közeledtével érdemes egy kicsit mindenkinek elgondolkoznia pár kérdésen. Az egyik, hogy az utóbbi években a karácsonyt egyre nagyobb méretű vásárlási láz kíséri, vagyis a karácsony is átalakult, hiszen kezdi elveszíteni eredeti lényegét azzal, hogy egyfajta vásárlási kényszer lesz úrrá rajtunk. Jól alátámasztja mindezt az a híradásokból ismert tény, hogy a kereskedők ebben az időszakban realizálják egész éves forgalmuk jelentős részét. A környezetvédelem és a fenntarthatóság szempontjából (és ha továbbgondoljuk, rájövünk, hogy az emberiség szempontjából sem) nem ez a helyes út.

De mit tehetünk lelkes környezetvédőként, ha szembe szeretnénk menni az „árral”, és egy környezetvédelmileg megfelelő mederbe szeretnénk tenni a karácsonyt? Vessük most el az „én úgysem tehetek semmit” elvét, hiszen számos olyan apró lépést tehetünk, mellyel nagyon is sokat tehetünk a környezetünkért és a jövő generációk életéért.

Az ún. „zöld ajándékozással” nem csak pénzt takaríthatunk meg, hanem vigyázunk a környezetünkre is, tippek sokaságát pedig az interneten is találunk. Kétségteljesen a legzöldebb ajándékfajta a szolgáltatás mint ajándék, a termékvásárlások helyett. Karácsonyra ajándékozhatunk szereteteinknek mozi- vagy színházjegyet, masszázs-, szoláriumbérletet, befizethetjük őket kozmetikai kezelésre vagy meghívhatjuk őket egy vacsorára.

A karácsonyfa tekintetében is sokat tehetünk a környezetért, hiszen a legjobb ebből a szempontból, ha gyökeres fát választunk, melyet a karácsony elmúltával a kertünkbe ültethetünk vagy visszaválthatunk. Ekkor csak arra kell vigyáznunk, hogy a karácsony végéig életben tartsuk a fánkat.

Említsük meg pár szóban a fa feldíszítését is: környezetvédelmi szempontból a legjobb díszek azok, amelyek ehetőek, mint például a mézeskalács, nincs csomagolóanyaguk, vagy az újrahasznosított díszek, például azok, amelyeket még a nagyszüleinktől örököltünk. Ezekon kívül készíthetünk saját magunk is díszeket a fára, amiket aztán minden évben újra felakaszthatunk, és kellemes emlékeket idézhet fel bennünk egy-egy, a gyerekekkel közösen készített dísz is.

Az ajándékok beszerzését – ha mégis valamilyen termék mellett döntünk – igyekezzünk helyi termelőtől vagy a piacról beszerezni, mert ezzel nem támogatjuk a messze földről, több ezer kilométert utaztatott termékeket, hanem a helyieket ösztönözzük, ezzel is biztosítva a megélhetésüket.

A Greenpeace nemrégiben elindította a „Ne csomagolj” mozgalmat, hiszen évente 600 ezer fát vágnak ki csak a csomagolóanyagok legyártása végett! Egy buzgó környezetvédő ezt nem engedheti meg, így ő vagy nem használ csomagolóanyagot vagy használt újságpapírt használ erre a célra. Jó ötlet még az újrahasználatos papír- vagy textiltasakok használata is. Ha pedig ennek ellenére ragaszkodunk a csomagoláshoz, használjunk barna natúr csomagolópapírt, mely legtöbbször újrahasznosított anyagból készül, és dekoráljuk kedvünk szerint.

És végül legyen a szereteteinkkel együtt töltött idő is az ajándék része: menjünk el együtt kirándulni, koncertre, játsszunk, beszélgessünk sokat az ünnepek alatt!

Forrás: <http://valaszuton.hu/legyen-a-karacsony-is-fenntarthato/>

HOGY NE CSESZD EL?

RECEPTEK MÉG KEZDŐKNEK IS

Házi csokis keksz

Nem vagy nagy konyhatündér, de egy egyszerű gyorsan elkészíthető vendégváróra van szükséged, vagy csak nassolnál? Itt a neked való sütemény!

1. Hozzávalók

- 1 darab ráma
- 100 g cukor
- 50 ml étolaj
- 1-2 kiskanál vanília aroma
- 2 db tojás
- 400 g liszt
- 2 kiskanál sütőpor
- 300 g csokoládé (inkább ét, de vegyítheted is)
- 200 g diákcsemege, vagy dió, vagy mogyoró, vagy kókusz, vagy amihez kedved van, az ízesítés csak tőled függ (én diót és kókuszt használtam)

2. A rámat mikrohullámú sütőben (kiolvasztós fokozaton elég neki másfél perc) nagyjából felolvasztjuk, majd a cukorral és az olajjal krémesre keverjük.

3. Hozzákeverjük a tojásokat és a vanília aromát.

4. A lisztet külön tálban a sütőporral összekeverjük.

5. A sütőporos lisztes keveréket lassan hozzákeverjük a tojásos masszához, ha túl sűrű lenne, adhatsz hozzá egy korty tejet, de vigyázz, mert a sok tejtől nem lesz olyan ropogós a keksz

6. A csokit apróra kockázzuk és a darált dióval és kókusszal együtt hozzákeverjük a masszához.

8. Sütőpapírral kibélelt tepsire kis halmokat rakunk (ne rakd őket túl közel egymáshoz, mert sütés közben kicsit megnőnek).

9. Előmelegített sütőben 180-190°C-on 10-15 percig sütjük, akkor jó, ha a széle enyhén barnulni kezd.

A kekszek méretétől függően így körülbelül 40-50 darabot készíthetsz egy óra alatt, ami egy kisebb társaságnak éppen elég.

Tipp: Karácsonyi édességnek is kiváló, bolondítsd meg egy kis fahéjjal és reszelt narancshéjjal!

Emma

RENDEZVÉNYEINK

FEKOSZ Régiótalálkozó

Veszprém, 2014. november 14-15.

2014. november 14-15-én Veszprém rendezte meg a tanév első régiótalálkozóját, ahol az Észak-nyugat dunántúli kollégiumok dolgozói, hallgatói találkoztak.

A két napos rendezvényt Boda Attila, a régió vezetője nyitotta meg. A résztvevők a közösségi média rejtelméről hallgathattak meg előadást Klausz Melinda közösségi média szakértőtől. Az előadást követően a régió ügyeivel foglalkoztak a résztvevők.

A szakmai programokat követően a házigazdák borkóstolást szerveztek esti programként, majd a kollégisták koncertre voltak hivatalosak, míg a kollégiumi dolgozók élménybeszámolót tartottak egymásnak.

Másnap a reggelit követően a Kittenberger Kálmán Növény- és Vadasparkban tettünk látogatást és csodálhattuk meg az ott élő állatokat. Az állatkerti sétát követően Veszprém történelmi városrészét tekintettük meg. Városnézést a találkozó ünnepi záró ebédje követett. Ezt követően indult mindenki haza.

Kosárlabda csapat

2014 októberében alakult meg FEKOSZ Debrecen néven a FEKOSZ kosárlabda csapata, amely a Hajdú-Bihar Megyei kosárlabda bajnokságban szerepel. A csapatban található volt és jelenlegi kollégista. Csapatunk edzője a volt NBI-es játékos, Bács Csaba, aki idén szerepelt az először megrendezett egyetemi All Star Gálán is.

Csapatunk jelen pillanatban 3 győzelem 5 vereséggel a tabella 9. helyét foglalja el, amivel éppen lemarad a felsőházba jutást jelentő 8. helyről. Viszont még nincs veszve semmi, hiszen hét mérkőzés hátra van. Hajrá FEKOSZ Debrecen!

Eredmények:

1. DKA-DSC SI – FEKOSZ Debrecen 92-86
2. FEKOSZ Debrecen – Nyíradony 52-92
3. DEAC Öregfiúk – FEKOSZ Debrecen 64-77
4. DKA DSC SI II – FEKOSZ Debrecen 79-84
5. DEAC DKA Junior – FEKOSZ Debrecen 93 – 77
6. FEKOSZ Debrecen – Ziccer Tigrisek II. 82 – 69
7. Ziccer Tigrisek – FEKOSZ Debrecen 121 – 52
8. Derecske – FEKOSZ Debrecen 80-48

Hegedűs Imre

RADAR ALATT

Sziasztok! Rengeteget gondolkodtam, hogy a Vámpír Rosé mellé milyen cikket hozhatnék – ugyanis kaptam egy lehetőséget –, majd végül emellett döntöttem. A Radar Alatt viszonylag kockázatos rovat, véleményem szerint nagyon vékony rétegét fogja megragadni a kollégistáknak. Hogy miről szól? Olyan mangákról, amelyeket még a témában mozgók sem nagyon ismernek, viszont kellemeset csalódtam bennük. Ezt később várhatóan ki fogom terjeszteni játékokra ill. filmekre, sorozatokra, animékre is – ha van igény egy ilyen cikkre –, most viszont egy régebbi, eldugott mappában lapuló kritikámat hoztam el egy szinte ismeretlen művel kapcsolatban. Remélhetőleg nem csak a mangák iránt rajongók figyelmét ragadom meg vele, bármilyen meglátást, tippet, kritikát várok szeretettel a csondikaa@gmail.com címre, ahogy ugyanezeket szívesen látom a regénnyel kapcsolatban is. De nem szaporítanám tovább a szót, vágjunk is bele!

Cím: World Embryo

Bevezetés:

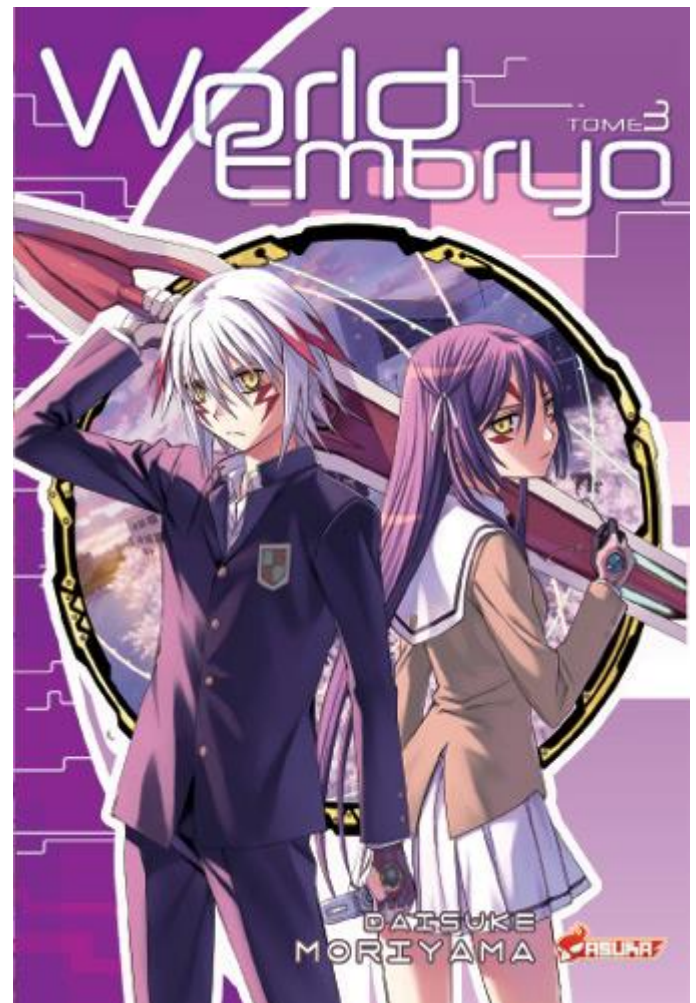
Daisuke Moriyama (Chrono Crusade) keze munkája ez a Seinen manga, amely 2005 óta fut, s lassan végéhez közelít. Japánban a Shōnen Gahōsha, Kanadában és az Amerikai Egyesült Államokban pedig a Dark Horse Comics felelős a kiadásért.

Alaptörténet:

Riku Amami egy átlagos főiskolás. Fiatal nevelőanyjával él, amíg vérszerinti apja munka miatt van távol. Nevelőanyja húga, aki egyben Riku nénikéje, alig idősebb a fiúnál, szinte testvérekként nőnek fel. Mi ebben a furcsa, azon kívül, hogy Riku beleszeretett a lányba, Amanebe? Semmi különös, ha nem zavar minket a tény, hogy egy két éve halott lány küldözget nekünk képeket mindenféle összedőlt kórházakról.

Bizony, a manga itt kezdődik. Először a Silent Hill második része jutott eszembe. A rejtélyes kép egy rég elfeledett kórházhoz vezet Rikut, amely sok ember múltját köti össze. Az épület porig égett, azonban korántsem lakatlan... Megérkezvén, pár huligánt talál, akik éppen egy lánnyal szeretnének elszórakozni. Hála Riku közbelépésének a lány megmenekül, magán azonban nem tud segíteni. Tudni kell viszont róla, hogy mindenki megrögzött hazudozónak tartja gyerekkorától, s valljuk be, nem is megy neki ez olyan rosszul. Majdnem sikerül elmenekülnie fufangosságának hála, de hiába. Az utolsó pillanatban azonban megérkezik régen látott barátja, Youhei, akivel kórházba kerülése alkalmával ismerkedett össze korábban. Érkezik vele egy lány is, Rena, akinek azonnal szemet szúr Riku nyámnyilasága, ellenszenvet táplál iránta.

Ez mind szép és jó, azonban a összes „rosszfiú” életét vesztí, ahogy a közelben lévő számtalan mobiltelefon egyszerre csörren meg. Rikut még éppen időben figyelmeztetik, ne vegye fel a készüléket, ez ugyanis démonok, vagyis Kanshuk műve. A Kanshuk elektromos jeleket küldve a mobilkészülékekbe, képesek megfertőzni az embereket, akik maguk is

egygyé válnak közülük. Ám nem hiába van itt Rena és Youhei, akik úgy lépnek a színre, mint Jinki használók. A kézfejükben lévő gömbből alkotott fegyverekkel fedezik Rikut, amíg ő maga futásnak ered a botanikus kert irányába, ahol azonban bekerítik a szörnyek. Alig hisz a szemének, amikor halála előtt, egy óriási tojás menti meg életét, amely fényével megsemmisíti a Kanshut.

Riku ezután memóriazavarokkal küzd, amely a Kanshuk egyik jellegzetessége, ezért Rena és Youhei nem is foglalkozik a fiúval különösebben, ez már rutinszerű számukra. Egy valamivel azonban nem számoltak: Riku még a memória-kiesés előtt hazavitte a tojást, amelyből egy kislány kelt ki...

Vélemény:

Azt hittem untatni fog és sablonos lesz, amikor megláttam Renat és Youheit éles fegyverekkel démonokat vagdálni, de be kell vallanom, kellemes csalódtam. Riku jelleméről levontam egyből a következtetést szemüvege és hosszúkásabb haja miatt, hogy bizony egy semmirekellő, de igazából hatalmas köpönyegforgató, aki saját hazugságai mögé bújva próbál boldogulni a későbbiek folyamán, s képes akár még a neki segíteni akaró embereket is átverni saját céljai érdekében. A történet egyre csak fokozódik, betekintést nyerhetünk a korántsem sablonos múltba, miközben a szereplőgárda könnyen megkedvelhető és jellegzetes emberekkel fog bővülni. Nincsenek halhatatlan hősök, lévén hogy a későbbiekben Riku is csak más élete árán... na, nem lövök le több poént. Ne csak értelmetlen vagdalkozásra, de pszichológiai hadviselésre is számítsatok, mikor Rikura rászáll a F.L.A.G. Kanshu ellenes szervezet, akiknek Youhei és Rena is dolgozik. A fiúnak minden hazugságát össze kell szedni, hogy megvédje a tojásból kikelt kislányt, aki ezek után a Neenee névre hallgat.

This image is hosted at mangafox.com. We take no credit for the creation or editing of this image. All rights belong to the original publisher and mangaka. While we hosted this for free at mangafox.com, please don't forget to support the mangaka in any way that you can once his/her work becomes available for retail sale in your region!

3. Először! Másodszor! Harmadszor! És elkelt!

Rövid áttekintés: A huszonöt éves Pinczér Bálint hazatér Angliából apja parancsára, hogy munkát vállaljon az Édes Borbár és Kávéházban. A repülőn „megismerkedik” Letícia Cromwell kisasszonnyal, akinek flaskáját véletlenül megtartja. A kávéházban ezután összetűzésbe kerül a Felix Hughes nevű furcsa idegennel, akinek a kézfejen lévő tetoválás látszólag a párja Bálinténak, legalábbis a flaskába gravírozott címer erről árulkodik. Mielőtt komolyabban egymásnak esnek, Letícia teszi be lábát. (1. és 2. fejezet)

Még csak reggel hat óra, de Bálint kénytelen idő előtt felülni ágyában. Az elhaladó autók zaja nem hagyja nyugodni. Telefonján kikapcsolja az ébresztőt, ami még értékes húsz percet hagyta volna aludni.

Fáradtan, bosszúsán húzza fel a relaxát az apró hálószoba ablakán, amire nem mindennapi látvány tárul szeme elé. *Egy négysávos autópálya, mögötte pedig a nagy semmi. Minden reggel erre akarok felkelni... A fenébe is!* Szeretné lenyelni saját iróniáját, de a hajnal folyamán túlságosan kiszáradt. A szobából egy apró mosdóra nyílik a kényelmetlen rekaméval szemben lévő ajtó, ami egy toaletten, egy szűk zuhanykabinon és egy repedt mosdókagylón kívül nem sok mindent foglal magába. Megmossa az arcát, miután az ágy mellett lévő ásványvizet egy húzásra kiitta. Rendbe teszi haját, használatba veszi fogkeféjét, egy-két fülpucolóért is kinyúl oldalra, majd ledobja alvós pólóját. Nem volt izzadós éjszaka, ezért csak felhord egy új réteg dezodort a hónaljára, majd megáll a vállfára akasztott munkaruhával szemben. Ugyanaz a májszínű nyakkendő, mint Édesék kávéházában, hófehér ing. Erre ment rá az ébenfekete mellény, amelyet fehér halszálla vékonyságú csíkok szántottak, valamint az ugyancsak májszínű kötény.

– Ébren vagy? – Az ajtó túloldaláról Felix hangja hallatszik.

– Igen. Felöltözöm és kész vagyok.

– Téged sem hagynak aludni ezek a szarok?

– Ma három perccel még korábban keltem, valami tuningolt szekér hajtott el előttünk.

Egyiküknek sincs reggel annyi ereje, hogy bármiről is veszekedjenek, holott továbbra sem kedvelik egymást. Mielőtt Felix elmegy, még egy utolsó mondatot hint, amelyet a zárt ajtó továbbra is tompít:

– Engem is az keltett fel, hogy száradjon rá a keze a kormányhuzatra!

Na és vajon ezt ki tanította káromkodni? Elmélkedik Bálint, amíg végigsimítja a vállfán pihenő ruháját. Minden reggel ez lesz? Olyan hullán érzem magam, mint Letícia felmenői. Szeme megakad kézfejen, s a rajta lévő „tetoválás”, mielőtt levenné a nyakkendőt. Talán még most sem tudja elhinni, amit aznap hallott. Ugyan kicsit tompább volt attól a két pohár bortól, amire Édes Gábor vendégelte meg a Felixszel történt incidens kárptólásáért, de tisztán emlékszik mindenre.

Letícia lenyugodott, épp Zsófi tartja szóval, Ádám pedig azon ügyeskedik, hogy valami itallal megvendégelje és jobb kedvre derítse a Letícia szavaitól megenyhült Felixet.

– De a Cromwell család angol származású, nem? Akkor miért a Letícia nevet használod?

– Az anyakönyvi kivonatomban valóban Letícia szerepel, de jobban szeretem a magyar megfelelőjét. Egyszerűen imádom ezt az országot, a szokásaival, hagyományaival és a jó boraival együtt. Már megszokásból így mutakozom be.

Bálint úgy érzi, most már tényleg kaphatna valami magyarázatot. Nem akar azonban belecsapni megint a közepébe – hiszen ez eddig sem vitte sikerre –, inkább megpróbál kicsit közelebb férkőzni Letíciához:

– A jó boraival együtt? Mégis hány éves lehetsz, tizennégy?

– Milyen goromba! Már huszonhárom vagyok!

– Ó, ne haragudj. A szép porcelánbőröd és a nagy makulátlan szemeid félrevezettek. Simán letagadhatnál nyolc-kilenc évet! – Bálint már az évek során megtanulta, hogyan bókoljon. A külseje miatt folyton arra kellett törekednie, hogy mindenhol jó benyomást keltsen. Mindig azt hazudta, amit az emberek hallani szeretettek volna. Bár Letícia esetében nem füllentett a túl fiatalos külsővel.

– Jaj, de édes! – Letícia szinte repes a bókoktól. – Egyébként a vámpíroknál ez természetes. Nagyon lassan öregsünk.

– A vámpíroknál. – Bálint felkacag, majd belenyúl hallójáratába és vakar rajta egy kicsit. – Ne haragudj, az egyetemi stressz a fülemre ment, megismételnéd?

– Még semmiről sem világosítottatok fel? – kérdezi Édes Gábor, lerakva a második pohár bort Bálint elé.

– Ó, most nincs nálam annyi...

– Hagyd csak, a ház ajándéka. Egészségedre.

– Köszönöm. Egészség! – emeli poharát Bálint, majd visszafordul Letícia felé. – Hol is jártunk? Ja, igen. Alkalmi süket vagyok.

– Előre közlöm, hogy mindenféle Pinczér-Pincéres poén nélkül vágok bele. A vezetékneved tényleg a véletlen műve – mentegetőzik Letícia.

– Rendben. Hallgatlak.

– Mint azt már mondtam, vámpír vagyok. – Mielőtt Bálint ismét kételkedhetne, Letícia odalép Ádámhoz, majd két kézzel, derekánál fogva olyan könnyedén emeli fel a fiút, mintha csak egy újszülött csecsemőt tartana a magasba. Bálint most az egyszer nem is tesz megjegyzést, inkább egyszerre leveri a pohár bort. – Felix pedig csakúgy, mint te, amolyan testőr szerepet tölt be. Ő a Pallosom, ami annyit tesz, akkor támad és öl, amikor én azt parancsolom neki. Emellett olyan vérvonal leszármazottja, ahonnan kevés kivétel mellett csak igazi harcosok kerülnek ki.

Erre a kijelentésre Bálint végig is méri Felixet, aki fennhordja orrát a hallottaktól. Kacsint egyet Bálintra, majd elfordul tőle.

– És én? Ahogy a repülőn említetted, a Pincéred vagyok? Ez mit jelent? Előre közlöm, nem fogok senkit megölni.

– Nem is kell, csak ha veszélyben az életem – nyugtatja meg Letícia. – Olyan leszel nekem, mint egy komornyik és egy élő pajzs egy személyben.

– Talpnyaló – javítja ki Felix.

– És a Pallos? A falra akasszam, vagy tegyem egy hordóba a többi fegyver közé, amikor nem használod?

A férfiak tekintete ismét szikrákat hány a másik felé, Letícia most kivételesen kacag Pincére célozgatásán.

– Igaza volt apámnak, a te családod valóban bugrisokból áll. – A lány talán bóknak szánta ezt könnyei letörlése közepette, de Bálint majdnem elroppantja kezével a poharat.

– Hehe... Tessék? Mi van a családommal? Úgy beszélsz, mintha erre születnénk ősidők óta, hogy titeket szolgáljunk.

– Fején találtad a szöveget – szól közbe Felix, akit idegesít ez a sehová nem vezető párbeszéd. – A dédapád paktumot kötött Ismael nagyúron keresztül a Cromwell családdal. Az apád ebből próbált szabadulni egy fogadással, amit hála neked, elvesztett. Szóval most már Letícia tulajdona vagy.

– Talán ezt te nagyon viccesnek találod, de nem vagyok megláncolt véreb. – Bálint feláll és közelebb lép, miközben Ádám egy szelet Eszterházy tortát helyez Felix elé. – És ezen az sem fog változtatni, ha az idióta apám, aki csak a pénzt meg a nőket hajkurássza, utasít rá. Felőlem a vásári kirakatból szabadult anyám is csúszhatna a lábaim előtt, az én életemről saját magam döntök. Ha ez a munka Édeséknél azzal jár, hogy mellette a játékszeretek leszek, akkor inkább rögvest kiülök az itt tébláboló hajléktalan mellé. Meg amúgy is, mit akarhat az oly nagyhatalmú Cromwell ház egy olyan suhanctól, mint...

Bálint képtelen befejezni a mondatát, Felix felkapja a süteményes villát tortaszelete mellől, majd rátámad a fiúra. Pinczérnek annyi ideje sincs, hogy kezét maga elé emelje, amikor az elgömbült villa már messzire száll Felix felsebzett kezéből.

– Készen állsz. Az öltözőben éreztem rajtad – fordul vissza Felix a pult felé, kérvén egy másik villát, miközben az apró vágás összeforr csuklóján.

Bálint nem igazán tudja elképzelni, mi is történt, amikor Letícia segíti ki:

– Bár a Cromwell családtól kapott erőd még csak reflexszerűen működik, úgy gondolom, már meg tudsz védeni a testvéreimtől.

– A... testvéreidtől? – A fiú még mindig enyhe sokkhatás alatt áll. *Ezt én csináltam?*

– Máskor elmesélem. Mindenesetre csomagold össze a ruháidat, tíz perc múlva indulunk!

– Hova?

– Hogyhogy hova? A munkahelyedre! Egy autópálya menti csárdába, ami most nyílik. Egyben az lesz az otthonunk is – dicsekedett Letícia, miközben átvette a frissen feltöltött flaskáját.

– Mielőtt megkérdezed – sóhaj Felix –, a flaskában rosé bor van meg némi vér.

Bálint bárhogyan próbálta összehozni a kettőt, nem sikerült. Úgy döntött, ma inkább semmin nem lepődik meg. Most az egyszer tényleg nem akart kérdezni, Letícia mégis felvilágosítja:

– Mi kultúrált vámpírok vagyunk, kevés vért fogyasztunk, hogy megőrizzük az „emberi mivoltunk”, ha úgy tetszik. A maradék éhség csillapítására keverünk hozzá valami hasonló színű és állagú folyadékhoz, de hát paradicsomlevet a gyerekek, meg a fogatlan öregek isznak. Érted már, drága fajánkóm?

– Úgy érti, „testöröm”. – Édes Gábor siet ismét Letícia segítségére.

– Igen, ez az a szó! Köszönöm.

Bálint ezekkel az emlékekkel fejében köti magára a kötényt, miközben gyors fejszámolást végez: *Édesék nyithattak egy új csárdát. Jól jártak. Letícia annyi rosét ihat, amennyit Felix nem sajnál tőle. Jól járt. Ha már Felixnél tartunk, egész nap sütkérezik. Jól járt. Apám fogadása és Letícia hülyeségei engem terhelnek. Pincér létemre pincérkedhetek. „Jól” játam.*

– Gyerezz már, fel kell szolgálni Letícia reggeli adagját! – kopogtat ismét Felix, majd a dobogásokról ítélve tovább is áll.

Bálint inkább szó nélkül vesz egy mély lélegzetet. Akaratlanul is a koszos tükörben köt ki tekintete, melyben látja a mások számára láthatatlant. Az alkarjára tekeredett sötét nyúlványokat, amelyek egy apró, szikeméretű kaszába végződnek kézfejenél.

Végül is egy süteményes villánál már erősebb vagyok. Bámul az apró fegyverre, amely minden lélegzetvételnél hatalmasat lüktet. Nem tudja hová tenni, de abban biztos, hogy ez a valami él.

Folyt. köv. a következő számban...

MINDEN, AMI MÉG FONTOS LEHET

Ha szeretnél a csapatunk tagja lenni, ha szeretnéd, hogy verseid, fotóid, írásaid megjelenjenek a Lak-Hatásban, írd egy mailt a fekoszujsag@gmail.com címre!

Ne felejtsetek: Facebook oldalunkon még mindig szavazhattok a kedvenc kollégiumi karácsonyfátokra!
A lájkolók között értékes ajándékok kerülnek kisorsolásra!

Felelős kiadó: Hegedűs Imre (FEKOSZ elnök)

Főszerkesztő: Stion Éva

Cikkírók: Bessenyei Csilla, Csöndes Ádám, Hegedűs Imre, Krajnyák Emma

A borítót készítette: Hegedűs Imre

LAK - HATÁS 4. szám, 2014. december

FEKOSZ

2015

január

H	K	S	C	P	S	V
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

február

H	K	S	C	P	S	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

március

H	K	S	C	P	S	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

április

H	K	S	C	P	S	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

május

H	K	S	C	P	S	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

június

H	K	S	C	P	S	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

július

H	K	S	C	P	S	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

augusztus

H	K	S	C	P	S	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

szeptember

H	K	S	C	P	S	V
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

október

H	K	S	C	P	S	V
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

november

H	K	S	C	P	S	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

december

H	K	S	C	P	S	V
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			